

РЕШЕНИЕ

№ 342

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело № 20221100900735 по описа за 2022 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРЕДЯВЕНИ СА ОБЕКТИВНО КУМУЛАТИВНО СЪЕДИНЕНИ ИСКОВЕ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 79, АЛ. 1, ПР. 1, ВЪВ ВР. С 266 АЛ. 1 ОТ ЗЗД И ЧЛ. 327 ТЗ И ИСКОВЕ ПО ЧЛ. 86 ЗЗД.

Ищецът „К.Т.“ ЕООД, ЕИК ***, с съседище и адрес на управление: 8500 гр. Айтос, ул. „*****, обл. Бургас, представлявано от управителя Я.К. А., съдебен адрес: гр. Айтос, ул. „*****, чрез адв. Т. Х., вписан в списъка на адвокатите към Адвокатска колегия - Бургас, с личен № *****, с адрес на кантора - гр. Айтос, ул. „*****, тел. *****, е предявил на 20.04.2022 г. искова молба срещу „Д.П.Г.“ АД, ЕИК *****,**

В исковата молба се твърди, че „К.Т.“ ЕООД, ЕИК ***, по силата на сключен Рамков договор от 10.02.2021 г., както и договор за изпълнение на услуги с механизация от 26.03.2021 г., е в облигационни отношения с „Д.П.Г.“ АД, ЕИК *****,**

В изпълнение на гореописания договор и след възлагане от страна на дружеството ответник, в периода от 01.12.2021 г. до 17.02.2022 г. дружеството-ищец е изпълнило редица услуги със строителна и транспортна техника, както и доставка на готови бетонови изделия, които факти и обстоятелства са надлежно документирани в актове за извършена работа, подписани от представител на ответника, въз основа на които са издадени следните фактури, а именно:

1.Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. на обща стойност от 15 284,16 лв., издадена въз основа на акт за извършена работа № 16/31.01.2022 г.

2.Фактура № 2991 от 22.02.2022 г. на обща стойност от 4 484,16 лв., издадена въз основа на акт за извършена работа № 19/01.02.2022 г.

Въпреки че дружеството изпълнител е изпълнило добросъвестно всички

свои произтичащи от договора задължения, отнасящи се до извършване на съответните актувани и приети от страна на възложителя дейности, без констатирани несъответствия, представило е експедиционни бележки за извършените доставки на бетонови изделия, като в този връзка е представило в офиса на ответното дружество надлежно издадените фактури, до настоящия момент по банковата сметка на ищеца не са постъпвали плащания по посочените фактури.

Съгласно Договор за изпълнение на услуги с механизация от 26.03.2021 г., Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да извърши със собствен труд и срещу определено възнаграждение, услуги с механизация, подробно описани в **Приложение 1, представляващо неразделна част от договора, за нуждите на обект: «Инженеринг (проектиране и изграждане) на Фаза 2 от експлоатацията на регионално предприятие за управление на отпадъци „Братово-запад“ - Клетка № 2, ретензионен басейн за инфилтратни води РБ2, довеждаща и обслужваща инфраструктура на Клетка 2, отводнителна площадкова инфраструктура за бъдеща Клетка № 3 и реконструкция и разширение на ПСОВ. Изготвяне на технически инвестиционен проект за рекултивация на клетка 1».**

Твърди се, че в изпълнение на гореописания договор от 26.03.2021 г. и след възлагане от страна на дружеството ответник, **в периода от 11.08.2021 г. до 19.02.2022 г.** ищцовото дружество „К.Т.“ ЕООД, ЕИК ***** **е изпълнило множество услуги със строителна и транспортна техника,** които факти и обстоятелства са надлежно документирани в подписани и от двете страни актове за извършена работа въз основа, на които са издадени следните фактури, а именно:

1.Фактура № 2871 от 31.08.2021 г. на обща стойност от 18 503,38 лв., издадена въз основа на акт за извършена работа № 3/31.08.2021 г.;

2.Фактура № 2983 от 31.01.2022г. на обща стойност от 1 363.50 лв., издадена въз основа на акт за извършена работа № 17/31.01.2022 г.;

3.Фактура № 2992 от 22.02.2022г. на обща стойност от 11 392,80 лв., издадена въз основа на акт за извършена работа № 18/01.02.2022 г.;

По силата на чл.2, ал.2, т.1 от подписания с дата 26.03.2021 г. договор, цената се заплаща по банков път по сметка на изпълнителя, при задължение за издаване на надлежно оформени данъчни фактури, като извършването на текущи плащания се осъществява след актуване и фактуриране на реално извършен обем от работа, които възложителят заплаща в 30 дневен срок от датата на подписване на приемо-предавателен протокол за отработените машиносмени, без забележки от възложителя.

Въпреки, че дружеството изпълнител е изпълнило добросъвестно всички свои произтичащи от договора задължения, отнасящи се до извършване на съответните актувани и приети от страна на възложителя дейности, както и е издало процесните фактури и макар да са изминали предвидените срокове за плащане, до настоящия момент по банковата сметка на ищеца е постъпило само частично плащане по Фактура № 2871 от 31.08.2021 г. в размер на 4 362,50 лв.

Ответното дружество длъжник е заплатило изцяло единствено Фактура № 2971 от 31.12.2021 г. на обща стойност от 7 817,40 лв., която не е предмет на настоящия иск.

На осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД и чл. 309а, ал.1 от ТЗ, при неизпълнение на

парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В тази връзка ищецът претендира, че ответникът дължи следните лихви:

- по Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. на обща стойност от 15 284,16 лв., на осн. чл.303а ал.3 от ТЗ, длъжникът дължи лихва за забава в размер на законната лихва за страната, считано от 26.02.2022 г., която към 19.04.2022 г. е в размер на 225,03 лв.

- по Фактура № 2991 от 22.02.2022 г. на обща стойност от 4 484,16 лв., на осн. чл.303, ал.3 от ТЗ, длъжникът дължи лихва за забава в размер на законната лихва за страната, считано от 26.03.2022 г., която към 19.04.2022 г. е в размер на 31,14 лв.

- по Фактура № 2871 от 31.08.2021 г. с остатъчна стойност от 14 140,88 лв., на осн. чл.303, ал.3 от ТЗ и чл.2, ал.2, т.1 от Договор с дата 26.03.2021 г., длъжникът дължи лихва за забава в размер на законната лихва за страната, считано от 01.10.2021 г., която към 19.04.2022 г. е в размер на 789,60 лв.;

- по Фактура № 2983 от 31.01.2022 г. на обща стойност от 1 363,50 лв., на осн. чл.303, ал.3 от ТЗ и чл.2, ал.2, т.1 от Договор с дата 26.03.2021 г., длъжникът дължи лихва за забава в размер на законната лихва за страната, считано от 03.03.2022 г., която към 19.04.2022 г. е в размер на 18,18 лв.;

- по Фактура № 2992 от 22.02.2022 г. на обща стойност от 11 392,80 лв., на осн. чл.303, ал.3 от ТЗ и чл.2, ал.2, т.1 от Договор с дата 26.03.2021г., длъжникът дължи лихва за забава в размер на законната лихва за страната, считано от 25.03.2022 г., която към 19.04.2022г. е в размер на 82,29 лв.;

Въпреки, че падежите на плащанията отдавна да са настъпили, ответното дружество „Д.П.Г.“ АД, ЕИК *****, все още не е изпълнило своите задължения за плащане на дължими суми към „К.Т.“ ЕООД, ЕИК *****, което обуславя правен интерес от предявяване на осъдителен иск против ответното дружество.

Ищецът моли да бъде постановено решение, с което да бъде осъдено ответното дружество „Д.П.Г.“ АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: Област София, Столична община, гр. София, р-н Лозенец, бул. „*****“ № ***** , представлявано от Изпълнителните директори В.Г.В. - Ж. и С.Ф.Т. да заплати на „К.Т.“ ЕООД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: 8500 гр. Айтос, ул. „*****“, обл. Бургас, представлявано от управителя Я.К. А., сумата 47 879,63 лв., от която:

- **46 665,50 лв.** главница по вземания, произтичащи от сключените договори и изпълнени въз основа на тях възложени услуги със строителна и транспортна техника, както и доставка на готови бетонови изделия и последвало неизпълнение от страна на ответното дружество, изразяващо се в неплащане на дължими, ликвидни и изискуеми парични задължения и
- **1 214,13 лв.** представляващи обезщетение за забава, в размер на законната лихва за страната, считано от датата на падежа на плащанията до 19.04.2022 г. включително, както и на осн. чл.86, ал.1 от ЗЗД и чл. 309а, ал.1 от ТЗ, обезщетение за забава в размер на законната лихва за страната, считано от датата на завеждане на исковата молба (20.04.2022г.), до окончателното им плащане.

В случай, че бъде уважена исковата претенция, на осн. чл.78, ал.1 от

ГПК, ищецът моли да бъде осъдено ответното дружество да възстанови на ищеца направените в производството по обезпечение на бъдещ иск, а именно по ЧГД № 20221100102854 по описа за 2022 г. на СГС съдебно-деловодни разноски, в размер на 1 470 лв.

С молба от 16.05.2022 г. ищецът „К.Т.“ ЕООД, ЕИК ***, чрез адв. Т. Х., представя Справка по чл.366 от ГПК, съдържаща необходимите изчисления за определяне на размера на исковите претенции за главница, както и необходимите изчисления за размера на законната лихва.**

Ответникът „Д.П.Г.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: Област София, Столична община, гр. София, р-н Лозенец, бул. „*****“ № *****, представлявано от Изпълнителните директори В.Г.В. - Ж. и С.Ф.Т., не е представил отговор на исковата молба.**

**ОТ ФАКТИЧЕСКАТА СТРАНА НА СПОРА:
ПО ОТНОШЕНИЕ ОБЕКТИВНО СЪЕДНЕНИЯ ИСК С ПРАВНО
ОСНОВАНИЕ ЧЛ.327 ОТ ТЗ.**

Приет като писмено доказателство по делото е Рамков договор от 10.02.2021 г., сключен между ответника „Д.П.Г.“ АД като Възложител и ищеца „К.Т.“ ЕООД като Изпълнител. По силата същия, Възложителят възлага, а Изпълнителят приема и се задължава срещу заплащане, на свой риск, с грижата на добър търговец, в съответствие с изискванията на възложителя, приложимите стандарти и нормативни актове, да извършва по заявки на възложителя, комплексни доставки на бетонови разтвори и изделия, описани изчерпателно по класове и единични цени в Приложение № 1 към съответния Анекс към Договора, които Приложения и Анекси представляват неразделна част от Договора за изграждане на обект: «Проектиране и изграждане на системи за сигнализация и телекомуникации по железопътната линия Пловдив-Бургас» по проект «Рехабилитация на железопътната линия Пловдив - Бургас, Фаза 2» - чл.1 от Договора.

По силата на чл.2, ал.5 от Рамковия договор всички плащания от възложителя следва да бъдат извършени в български лева по банковата сметка на изпълнителя, въз основа на двустранно подписани протоколи без констатиране несъответствия, експедиционни бележки и представяне на надлежно издадена от страна на изпълнителя фактура за дължимото плащане в оригинал в офиса на възложителя.

С Анекс № 1 от 10.02.2021 г.(в чл. 3, ал.3), страните са се договорили, че плащанията от страна на възложителя ще бъдат извършени в български лева по банковата сметка на изпълнителя в срок до 25-то число на месеца, следващ месеца на фактуриране на реално извършени доставки, въз основа на двустранно подписани протоколи.

Приета като доказателство във връзка с рамковия договор е Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. Същата е на обща стойност от 15 284,16 лв. (с ДДС). Като основание за издаването ѝ е посочен Акт за извършена работа №16/31.01.2022 г. Фактурата е подписана от съставителя – Я. А. (за „К.Т.“ ЕООД) и от С.Т. като получател (за „Д.П.Г.“ АД).

Към Фактурата е приложен Акт за извършена работа № 16/21.01.2021 г.

(бетон), в 59 позиции, с експедиционни бележки, мярка, количество, цена, единична стойност, подписан за възложител от лицето М.В..

Видно от Фактура № 2991 от 22.02.2022 г., същата е на обща стойност от 4 484,16 лв. (с ДДС). Като основание за издаването ѝ е посочен Акт за извършена работа №19/01.02.2022 г. Фактурата е подписана от съставителя – Я. А. (за „К.Т.“ ЕООД) и от С.Т. като получател (за „Д.П.Г.“ АД).

Към Фактурата е приложен Акт за извършена работа № 16/21.01.2021 г. (бетон), в 59 позиции, с експедиционни бележки, мярка, количество, цена, единична стойност, подписан за възложител от лицето М.В..

С оглед така установеното от правна страна съдът намира за установено, че между страните е сключен договор за доставка, в който са регламентирани правата и задълженията им. Въз основа на договора страните са подписали Актове за доставени количества бетон и бетонови изделия, във връзка с които са и издадените и описани по-горе фактури.

Съгласно чл.327 ал.1 от ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако не е уговорено друго. По искане на купувача, продавачът е длъжен да издаде фактура, а по съгласие на страните - и други документи (чл.321 от ТЗ). Поради това получаването на стоката може да бъде удостоверено със съставянето на отделна от фактурата разписка или такова удостоверяващо действие може да има самата фактура, когато е подписана от купувача.

Както е посочено по-горе, както актовете за доставка, въз основа на които са издадени процесните два броя фактури, така и самите фактури, съставляват доказателство за осъществяването от ищеца като доставчик и изпълнител по договора действия по доставка. В тази връзка е положеният и неоспорен подпис на единия от законните представители на ответника – неговият управител С.Т..

Поради това съдът приема, че ищецът в качеството на продавач е изпълнил задълженията си по чл.183 и чл.187 от ЗЗД - да прехвърли правото на собственост върху стоките на купувача и да ги предаде на последния. За извършената продажба е съставена и фактура, която е подписана от представител на ищцовото дружество и от ответника. Поради това, тъй като ответникът е подписал като получател описаната в приложената и съставена от ищеца фактура стока, е налице извънсъдебно признание за надлежно престиране на дължимото по договора. Фактурата е частен свидетелстващ документ и като такъв удостоверява материализираното в нея изявление, т.е. получаването на описаната стока и услуги.

С оглед изпълнението на задължението от доставчика – ищецът по делото, купувачът-ответник дължи насрещната престация - заплащане на уговорената цена на доставените стоки и услуги. В тежест на ответника съгласно чл.154 от ГПК е да установи плащане или погасяване по друг начин на това задължение, тъй като са касае за положителни факти, които той може да установи и от които черпи изгодни за себе си правни последици. В този смисъл са били и дадените от съда указания.

По делото не се събраха доказателства, а и не се твърди ответникът да е изпълнил задължението си за заплащане на договорената и дължима от него цена на закупената стока. **Изискуемостта за това е настъпила на 25-то**

число, следващо датата на издаване на фактурите (съгласно чл. 3 ал.3 на Анекс № №1 от 10.02.2021 г. към Рамков Договор от 10.01.2021 г. а именно – по отношение Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. – на 25.02.2022 г., а по отношение Фактура № 2991 от 22.02.2022 г. – на 25.03.2022 г.

Предвид изложеното съдът приема, че ответникът не е изпълнил задължението си да плати покупната цена на доставените строителни материали, поради което дължи плащането й като **предявеният иск е доказан за претендираната сума от 19 768.32 лв. и следва да бъде уважен изцяло като основателен.**

По отношение иска с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД, предявен като акцесорен по отношение на иска с правно основание чл.327 от ТЗ, съдът намира следното:

Претенцията за законна лихва по чл.86 ал.1 ЗЗД е вземане, което възниква в резултат на едно парично задължение. При неизпълнение на едно парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Вземането по чл.86, ал.1 ЗЗД не е възнаграждение, а служи за обезщетение за претърпените вреди за времето на забавата. Презюмира се, че вредата е равна на размера на законния лихвен процент, действащ по време на забавата, и че кредиторът би могъл да получи заемообразно на кредитния пазар сума, равна по размер на тази, невърната му в срок, като заплати лихви по кредита. Именно техният размер ще получи ищецът като обезщетение по чл.86, ал.1 ЗЗД, но законът не ограничава обема на отговорността (вж. изр. 2 на същата алинея). Обезщетението по чл.86, ал.1 ЗЗД се дължи по силата на закона и без да е договорено между страните, затова се нарича още законна лихва, макар и неточно, при наличие на забавено изпълнение. Тя е акцесорно вземане и предполага наличието на главно задължение – главница.

Съгласно чл.86, ал.1 ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

В случая бе установено по-горе, налице е неплащане на парично задължение от страна на ищеца в общ размер на **19 768.32 лв.**, от което по **Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. - 15 284,16 лв. и по Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. – 4 484,16 лв.**

По отношение **Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. изискуемостта е настъпила на 25.02.2022 г.** (съгласно чл. 3 ал.3 на Анекс № №1 от 10.02.2021 г. към Рамков Договор от 10.01.2021 г.), поради което считано от 26.02.2022 г., до 19.04.2022 г., (денят, предхождащ подаването на исковата молба), **законната лихва е в размер на 225,03 лв.** (съгласно неоспорено изчисление от страна на ответника в представената от ищеца Справка по чл.366 от ГПК).

По отношение **Фактура № 2991 от 22.02.2022 г. изискуемостта е настъпила 25.03.2022 г., поради което считано от 26.03.2022г. до 19.04.2022 г.,** (денят, предхождащ подаването на исковата молба), **законната лихва е в размер е в размер на 31,14 лв.** (съгласно неоспорено изчисление от страна на ответника в представената от ищеца Справка по чл.366 от ГПК).

С оглед изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл.86 ал.1 от ЗЗД, поради което претенцията на ищеца за присъждане лихва за

забава се явява основателна и като такава следва да бъде уважена изцяло.

ПО ОТНОШЕНИЕ НА ОБЕКТИВНО СЪЕДИНЕНИЯ ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 79, АЛ. 1, ПР. 1 ОТ ЗЗД ВЪВ ВР. С ЧЛ. 266, АЛ. 1 ОТ ЗЗД.

Видно от Договор за изпълнение на услуги с механизация от 26.03.2021 г., Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да извърши със собствен труд и срещу определено възнаграждение, услуги с механизация, подробно описани в Приложение 1, представляващо неразделна част от договора, за нуждите на обект: „Инженеринг (проектиране и изграждане) на Фаза 2 от експлоатацията на регионално предприятие за управление на отпадъци „Братово-запад" - Клетка № 2, ретензионен басейн за инфилтратни води РБ2, довеждаща и обслужваща инфраструктура на Клетка 2, отводнителна площадкова инфраструктура за бъдеща Клетка № 3 и реконструкция и разширение на ПСОВ. Изготвяне на технически и инвестиционен проект за рекултивация на клетка 1“.

Съгласно чл.2, ал.2, т.1 от договора цената се заплаща по банков път по сметка на изпълнителя, при задължение за издаване на надлежно оформени данъчни фактури, като извършването на текущи плащания се осъществява след актуване и фактуриране на реално извършен обем от работа, които възложителят заплаща в 30 дневен срок от датата на подписване на Приемо-предавателен протокол за отработените машиносмени, без забележки от възложителя.

Не се оспорва от ответника, че в изпълнение на договора от 26.03.2021 г. и след възлагане от страна на дружеството ответник, в периода от 11.08.2021 г. до 19.02.2022 г. ищцовото дружество „К.Т." ЕООД, ЕИК ***** е изпълнило множество услуги със строителна и транспортна техника. В този смисъл са подписаните и от двете страни Актове за извършена работа (приети като доказателство по делото), въз основа на които са издадени следните фактури, а именно:

1.Фактура № 2871 от 31.08.2021 г. на обща стойност от 18 503,38 лв., издадена въз основа на Акт за извършена работа № 3/31.08.2021 г.

2.Фактура № 2983 от 31.01.2022г. на обща стойност от 1 363.50 лв., издадена въз основа на Акт за извършена работа № 17/31.01.2022 г.;

3.Фактура № 2992 от 22.02.2022г. на обща стойност от 11 392,80 лв., издадена въз основа на Акт за извършена работа № 18/01.02.2022 г.

Ищецът твърди (обстоятелство, което не се оспорва от ответника), че последният е заплатил по банковата сметка на ищеца сумата 4 362,50 лв., представляващо частично плащане по Фактура № 2871 от 31.08.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Между страните е сключен договорът за изработка. По правната си същност същият е двустранен, възмезден, консенсуален. От него възникват права и задължения в тежест и полза на всяка от страните, затова изпълнението на задължението на едната страна е функционално обусловено от изпълнението на задължението на другата страна.

Съгласно легалната дефиниция, с договора за изработка изпълнителят

се задължава на свой риск да изработи нещо съгласно поръчката на другата страна, а последната – да плати възнаграждение – чл. 258 от ЗЗД. От задължението си по договора да престои на поръчващия определен резултат, изпълнителят се освобождава само ако предаде завършена, годна за обикновеното или предвиденото в договора предназначение работа. Изпълнителят може да претендира възнаграждение, само ако работата бъде приета – чл. 266, ал. 1 във вр. с чл. 264 от ЗЗД.

По отношение на поръчващия, законът е вменил следните задължения: 1. да даде на изпълнителя необходимото съдействие – арт. от чл. 260, 262, ал. 1 от ЗЗД; 2. да приеме изработената съобразно договора работа – чл. 264 от ЗЗД; 3. **да плати уговореното възнаграждение за приетата работа – чл. 266 във вр. с чл. 264 от ЗЗД.**

По отношение на съдържанието на понятието „приемане на възложената работа“ правната доктрина и съдебна практика са единни, сочейки, че същото включва в себе си фактическо и правно действия, а именно - преминаване на властта върху изработеното от изпълнителя към поръчващия и изразяване (мълчаливо или изрично) на изявление от страна на поръчващия, че счита работата за съобразена с договора. Задължението на възложителя по договор за изработка става изискуемо с приемането на извършената работа, като издаването на фактура от изпълнителя, подписването и отразяването ѝ в счетоводните книги на възложителя, е ирелевантно за настъпването на падежа на задължението му, тъй като той вече е настъпил. (В този смисъл е Решение № 158 от 07.11.2013 г. по т.д. № 1128/2012 г. на ВКС, ТК, I T.O.).

В този смисъл съдът съобрази описаните по-горе Актове за приемане на работата - Акт за извършена работа № 3/31.08.2021 г.; Акт за извършена работа № 17/31.01.2022 г.; Акт за извършена работа № 18/01.02.2022 г., от които се установява, че същите са подписани и от двете страни без забележки, като за възложителя актовете са подписани от лицето М. В.. Поради това и при липса на оспорване на това обстоятелство от ответника, съдът приема за доказани твърденията на ищеца, че описаната в актовете работа е извършена и е приета без забележки.

В изпълнение на чл. 2 ал.1 т.1 ищецът е издал процесните три броя фактури № 2871 от 31.08.2021 г. (по нея е налице частично плащане), № 2983 от 31.01.2022 г. и № 2992 от 22.02.2022 г.

По така изложените съображения и с оглед очертания предмет на претенцията, а именно - искане за присъждане на дължимото се за изпълнение на възложеното по процесния договор възнаграждение, съдът приема за основателна и доказана исковата претенция по чл. 266 ал.1 от ЗЗД за сумата **26 897.18 лв.**, представляваща дължимо, но неплатено възнаграждение за изпълнение на възложената и приета работа по Договор за изпълнение на услуги с механизация от 26.03.2021 г., от която по **Фактура № 2871 от 31.08.2021 г.** – 14 140.88 лв. (след извършено частично плащане); по **Фактура № 2983 от 31.01.2022 г.** - 1 363.50 лв. и по **Фактура № 2992 от 22.02.2022 г.** - 11 392,80 лв.

Тази сума е дължима от датата на предявяване на исковата молба - 20.04.2022 г. до окончателното плащане на присъдената главница.

По отношение иска с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД, предявен като акцесорен по отношение на иска с правно основание чл.266 от ТЗ,

съдът намира следното:

В Решение № 69 от 27.07.2015 г. ВКС, ТК, II отд. по т.д. № 119/2014 г. е даден отговор на въпроса относно момента, от който възложителят по договор за изработка изпада в забава по отношение на задължението си по чл.266, ал.1 от ЗЗД за заплащане на възнаграждение за приетата работа, когато в договора не е уговорен срок за заплащането му. Съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 от ЗЗД поръчващият трябва да заплати възнаграждението за приетата работа. Тази разпоредба предвижда предпоставките, при чието осъществяване настъпва изискуемостта на задължението за заплащане на възнаграждение за извършената по договор за изработка работа, но не определя срок за изпълнение на това задължение. При липса на уговорен от страните срок за заплащане на възнаграждението, съгласно чл.84 ал.2 от ЗЗД длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора, като характер на покана може да има и изпратена до длъжника данъчна фактура (в този смисъл е и Решение № 158 от 07.11.2013 г. по т.д. № 1128/2012 г. на ВКС, ТК, I Т.О.).

В настоящия случай, страните са постигнали договорка кога и как става плащането във връзка с процесния договор. Уговорено е, че цената се заплаща по банков път по сметка на изпълнителя, при задължение за издаване на надлежно оформени данъчни фактури, като извършването на текущи плащания се осъществява след актуване и фактуриране на реално извършен обем от работа, **които възложителят заплаща в 30 дневен срок от датата на подписване на Приемо-предавателен протокол** за отработените машиносмени, без забележки от възложителя (чл.2, ал.2, т.1 от Договор за изпълнение на услуги с механизация от 26.03.2021 г.).

Поради това, и съгласно уговорките между страните, **по отношение по Фактура № 2871 от 31.08.2021 г.** с остатъчна стойност от 14 140,88 лв., изискуемостта е настъпила на 01.10.2021 г., като към 19.04.2022 г. (денят, предхождащ подаването на исковата молба), **лихвата за забава в размер на законната лихва е 789,60 лв.** (съгласно неоспорено изчисление от страна на ответника в представената от ищеца Справка по чл.366 от ГПК).

По отношение Фактура № 2983 от 31.01.2022 г. на обща стойност от 1 363.50 лв., изискуемостта е настъпила на 03.03.2022 г., като към 19.04.2022 г. (денят, предхождащ подаването на исковата молба), **лихвата за забава в размер на законната лихва е 18,18 лв.** (съгласно неоспорено изчисление от страна на ответника в представената от ищеца Справка по чл.366 от ГПК).

По отношение на Фактура № 2992 от 22.02.2022 г. на обща стойност от 11 392,80 лв., изискуемостта е настъпила на 25.03.2022 г., като към 19.04.2022г. (денят, предхождащ подаването на исковата молба), **лихвата за забава в размер на законната лихва е 82,29 лв.** (съгласно неоспорено изчисление от страна на ответника в представената от ищеца Справка по чл.366 от ГПК).

С оглед изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл.86 ал.1 от ЗЗД, поради което претенцията на ищеца за присъждане лихва за забава се явява основателна и като такава следва да бъде уважена изцяло.

ПО РАЗНОСКИТЕ ПО ДЕЛОТО:

Съгласно разпоредбата на чл. 78 от ГПК, всяка от страните в процеса

има право на направените от нея разноски, съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от иска.

При този изход на спора на осн. чл.78 ал.1 от ГПК на ищеца се следва да се присъдят разноски в общ размер от 5 352.47 лв., установени със своевременно представения Списък по реда на чл.80 от ГПК и приложените разходни документи, от която сума: Държавна такса – 1 912.47 лева; Адвокатско възнаграждение в размер на 1 970 лева; Направените разноски в производството по обезпечение на бъдещ иск пред СГС по ч.гр.д. № 220221100102854 по описа за 2022 г. – 1 470 лв., от които държавна такса за образуване на делото 40 лева и адвокатско възнаграждение - 1 430 лева.

Водим от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Д.П.Г.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: Област София, Столична община, гр. София, р-н Лозенец, бул. „*****“ № *****, представлявано от Изпълнителните директори В.Г.В. - Ж. и С.Ф.Т. ДА ЗАПЛАТИ на чл.327 от ТЗ вр. чл. 79 ЗЗД, на „К.Т.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: 8500 гр. Айтос, ул. „*****“, обл. Бургас, представлявано от управителя Я.К. А. сумата 19 768.32 лв. (деветнадесет хиляди седемстотин шестдесет и осем лева, тридесет и две стотинки), представляваща незаплатена цена на доставени от „К.Т.“ ЕООД, ЕИК ***** стоки, от която сума по **Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. - 15 284,16 лв. и по Фактура № 2991 от 22.02.2022 г. - 4 484,16 лв., ВЕДНО СЪС ЗАКОННАТА ЛИХВА** върху сумата от 19 768.32 лв. (деветнадесет хиляди седемстотин шестдесет и осем лева, тридесет и две стотинки), считано от датата на предявяване на иска – 20.04.2022 г. до окончателното ѝ плащане.**

ОСЪЖДА „Д.П.Г.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: Област София, Столична община, гр. София, р-н Лозенец, бул. „*****“ № *****, представлявано от Изпълнителните директори В.Г.В. - Ж. и С.Ф.Т. ДА ЗАПЛАТИ на осн. чл.86 ал.1 от ЗЗД вр. чл.327 от ТЗ на „К.Т.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: 8500 гр. Айтос, ул. „*****“, обл. Бургас, представлявано от управителя Я.К. А. сумата 256.18 лв. (двеста петдесет и шест лева и осемнадесет стотинки) – законна лихва за забава, от която по **Фактура № 2982 от 31.01.2022 г. - 225,03 лв. за периода от 26.02.2022 г., до 19.04.2022 г. и по Фактура № 2991 от 22.02.2022 г. - 31,14 лв. за периода от 26.03.2022 г. до 19.04.2022 г.****

ОСЪЖДА „Д.П.Г.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: Област София, Столична община, гр. София, р-н Лозенец, бул. „*****“ № *****, представлявано от Изпълнителните директори В.Г.В. - Ж. и С.Ф.Т. ДА ЗАПЛАТИ на осн. 266 ал.1 от ЗЗД на „К.Т.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: 8500 гр. Айтос, ул. „*****“, обл. Бургас, представлявано от управителя Я.К. А., сумата 26 897.18 лв.**

(двадесет и шест хиляди осемстотин деветдесет и седем лева и осемнадесет стотинки), представлява дължимо, но неплатено възнаграждение за изпълнение на възложената и приета работа по Договор за изпълнение на услуги с механизация от 26.03.2021 г., от която по **Фактура № 2871 от 31.08.2021 г.**, издадена въз основа на Акт за извършена работа № 3/31.08.2021 г. – 14 140.88 лв; по **Фактура № 2983 от 31.01.2022 г.**, издадена въз основа на Акт за извършена работа № 17/31.01.2022 г. - 1 363.50 лв. по **Фактура № 2992 от 22.02.2022 г.**, издадена въз основа на Акт за извършена работа № 18/01.02.2022 г. - 11 392,80 лв., **ВЕДНО СЪС ЗАКОННАТА ЛИХВА** върху сумата от **26 897.18 лв.** (двадесет и шест хиляди осемстотин деветдесет и седем лева и осемнадесет стотинки), считано от датата на предявяване на иска – **20.04.2022 г.** до окончателното ѝ плащане.

ОСЪЖДА „Д.П.Г.“ АД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление: Област София, Столична община, гр. София, р-н Лозенец, бул. „*****“ № *****, представлявано от Изпълнителните директори В.Г.В. - Ж. и С.Ф.Т. **ДА ЗАПЛАТИ на осн. чл.86 ал.1 от ЗЗД вр. чл.327 от ТЗ на „К.Т.“ ЕООД, ЕИК *****,** със седалище и адрес на управление: 8500 гр. Айтос, ул. „*****“, обл. Бургас, представлявано от управителя Я.К. А. **сумата 890.07 лв. (осемстотин и деветдесет лева и седем стотинки) – законна лихва за забава,** от която по **Фактура № 2871/31.08.2021 г.** - 789,60 лв. за периода от 01.10.2021 г до 19.04.2022 г.; по **Фактура № 2983 от 31.01.2022 г.** - 18,18 лв. за периода от 03.03.2022 г. до 19.04.2022 г.; по **Фактура № 2992 от 22.02.2022 г.** - 82,29 лв. за периода от 25.03.2022 г. до 19.04.2022 г.

ОСЪЖДА „Д.П.Г.“ АД, ЕИК ***,** със седалище и адрес на управление: Област София, Столична община, гр. София, р-н Лозенец, бул. „*****“ № *****, представлявано от Изпълнителните директори В.Г.В. - Ж. и С.Ф.Т. **да заплати на „К.Т.“ ЕООД, ЕИК *****,** със седалище и адрес на управление: 8500 гр. Айтос, ул. „*****“, обл. Бургас, представлявано от управителя Я.К. А., **на основание чл. 78 ал.1 от ГПК сумата 5 352.47 лв. (пет хиляди триста петдесет и два лева, четиридесет и седем стотинки)**, представляваща направени разноски в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Софийски апелативен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____